

HRVATSKI

RESTAURATORSKI

Podravina i Dalmacija za baštinu Obnova kulturne baštine u Restauratorskom centru Ludbreg

Nin, Muzej ninskih starina
6.7.-31.7.2016.

IMPRESUM:

Za Arheološki muzej Zadar: dr.sc. Jakov Vučić
Za Hrvatski restauratorski zavod: Mario Braun, prof.
Tekst i odabir plakata: Venija Bobnjarić-Vučković, prof.
Tehnički postav izložbe: Mate Radović, Venija Bobnjarić-Vučković
Fotografije: Aleksandar Horvat, Arhiva HRZ-a
Grafičko oblikovanje: Ljubo Gamulin, HRZ
Naklada: 100 kom
Nin, 2016.

SPONZORI /ZA DOMJENAK/:

Grad Nin / Turistička zajednica grada Nina / Turistička zajednica mjesta Zaton / Konoba Dalmacija
/ Restaurant Tomislav / U. O. Big Blue / Pekarna Nin / Punionica vode Sv. Rok / Vinarija Zrinščak
Turistička zajednica grada Ludbrega / Vinarija Stručić Ludbreg / Udruga vinogradara "Trsek" Lud-
breg / Pekarnica Centar Ludbreg / OPG Mirko Lastavec Hrastovsko / Pekarnica Benny Ludbreg /
Vindija Varaždin d.d. / Mljekara A. Bohnec

LUDBREG

Organizatori:

Arheološki muzej Zadar -
Muzej ninskih starina

Hrvatski restauratorski zavod -
Restauratorski centar Ludbreg

ZAVOD

HRVATSKI

Podravina i Dalmacija za baštinu

Današnjom izložbom Restauratorski centar Hrvatskog restauratorskog zavoda iz Ludbrega želi predstaviti svoj rad na najvažnijim projektima konzervatorsko-restauratorskih radova provedenih na oltarnim cjelinama iz ratom zahvaćenih područja Republike Hrvatske, ali i rad na umjetninama iz crkvenih i muzejskih zbirki kontinentalne Hrvatske.

Restauratorski centar Ludbreg dio je Hrvatskog restauratorskog zavoda od 1997. godine, nakon što su uredbom Vlade Republike Hrvatske spojene dvije javne ustanove: Zavod za restauriranje umjetnina i Restauratorski zavod Hrvatske. Zavod je od tada razgranao mrežu restauratorskih radionica: od Osijeka, Ludbrega, Zagreba, Pule, Vodnjana, Rijeke, Zadra, Splita, Šibenika i Dubrovnika. Financira se iz državnog proračuna, a neposredno surađuje s Konzervatorskim odjelima Uprave za zaštitu kulturne baštine Ministarstva kulture RH, kao i s drugim znanstvenim i stručnim ustanovama iz zemlje i inozemstva u svrhu konzervatorsko-restauratorskih istraživanja i radova te zaštite i očuvanja nepokretnih i pokretnih kulturnih dobara, kao i drugih predmeta od kulturne, povijesne i tehničke važnosti.

U sklopu Programa evakuacije ratom ugrožene spomeničke baštine na području kontinentalne Hrvatske 1992. godine organizirano je petnaest tajnih depoa, a dvorac Batthyany u Ludbregu pružao je osnovne uvjete za pohranu evakuiranih umjetnina. Kao rezultat uspješne suradnje grada Ludbrega, Ministarstva prosvjete, kulture i športa i bavorskih stručnjaka, Centar je otvoren 1994. godine, s uređenim radionicama na prvom katu i dijelu prizemlja dvorca. Već su prve radionice bile opskrbljene opremom, priborom i najnužnijim materijalima za radove na polikromiranim drvenim skulpturama te slikama na drvenom i tkanom nosiocu. Od 2000. godine Centar se proširio na veći dio prostora dvorca pa danas uz desetak radioničkih ateljea raspolaze dvjema predavaonicama, depoima za umjetnine, komorom za dezinfekciju, stručnom bibliotekom, arhivom za dokumentaciju, izložbenom dvoranom te dormitorijem. U radionici su devedesetih godina 20. st. uz domaće radili i strani diplomirani konzervatori i restauratori, njihovi suradnici i studenti te stručnjaci čija je djelatnost vezana uz konzervatorske

HRVATSKI

i restauratorske radove. Danas Centar zapošljava 14 djelatnika, od toga devet restauratora slika, drvene polikromne skulpture i povijesnog tekstila. Hrvatski restauratorski zavod u prostori- ma Centra povremeno organi- zira stručne skupove i radionice za konzervatore, restauratore i muzealce. Uspostavljena je i suradnja sa Sveučilištima u Dubrovniku, Splitu i Zagrebu kako bi studenti, budući restau- ratori, mogli odraditi i praktični dio svojih studija. Osim toga, u suradnji s gradom Ludbregom organiziraju se mnoge kulturne manifestacije i događanja.

U proteklih dvadeset godina naši su restauratori obnovili brojne umjetnine iz više od osam- deset lokaliteta kontinentalne Hrvatske, ali i šire. Prvih desetak godina radilo se isključivo na saniranju ratnih šteta, a prioritet su imale umjetnine na kojima je trebalo izvesti manje složene zahvate i koje će biti moguće vratiti u matične objekte.

Radilo se uglavnom o drvenim, rezbarenim, polikromiranim, pozlaćenim i posrebranim oltarnim cjelinama prve polovice 18. stoljeća i o manjem broju očuvanih vrlo vrijednih oltara iz druge polovice 17. stoljeća iz okolice Siska, Bjelovara, Karlovca, Slavonskoga Broda i šire okolice Zagreba. Nakon toga nastavilo se sa zaštitnim radovima na crkvenom i muzejskom inventaru sa šireg područja kontinentalne Hrvatske. Godine 2004. aktiviran je i Odsjek za tekstil koji se bavi preventivnom zaštitom, konzervacijom i restauracijom povijesnog tekstila: liturgijskog ruha, narodnih i građanskih nošnji, zastava i drugih tekstilija, pa se zahvaljujući toj "deficitarnoj" djelatnosti suradnja proširila na muzejske ustanove s obalnog područja Hrvatske sve do Dubrovnika.

Organizacijom ove izložbe u suradnji s Muzejom ninskih starina predstavlja se i popularizira rad Hrvatskog restauratorskog zavoda i Centra u Ludbregu te senzibilizira građanstvo za očuvanje i zaštitu naše bogate hrvatske pokretne i nepokretne baštine. Upravo zato želimo da se suradnja naših dviju ustanova i dalje razvija i da se dvije hrvatske regije sjevera i juga, Podravina i Dalmacija, još bliskije udruže u toj plemenitoj zadaći.

Venija Bobnjarić-Vučković, prof.
konzervator savjetnik

